

RENAȘTEREA

Organul Episcopiei ortodoxe române a Vadului, Feleacului și Clujului

Apare sub conducerea unui comitet

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Mallaovaki Nr. 18.

ADUNAREA EPARHIALĂ

Ziua de Duminică 15 Ianuarie 1950, a fost o zi de îndoit praznic pentru Eparhia noastră. În primul rând cultural, căci împlinindu-se în această zi o sută de ani dela naștere marelui poet Mihail Eminescu, P. S. Sa Episcopul Nicolae, împreună cu soborul preoților cari au slujit sf. Liturghie în Catedrală, au înălțat rugăciuni pentru odihna sufletului său sbuciumat.

În cuvântarea de deschidere a Adunării Eparhiale, P. S. Nicolae a evocat figura măreață a aceluia, care a fost uns de Domnul ca să fie poetul și profetul neamului din care s'a ridicat, dorind ca viața lui de luptă și de jertfă pentru cei mulți să fie pentru noi o școală a înțelepciunii.

În al doilea rând a fost zi de praznic bisericesc, prin deschiderea Adunării Eparhiale.

Potrivit datinei șaguniene ca și rânduelii noului Statut de organizare a Bisericii ortodoxe române Adunarea Eparhială urma să se întrunească abia în Duminică Samarineni.

Sf. Liturghie Arhierescă

a fost săvârșită de P. S. Nicolae, împreună cu PP. CC. Sabin Truția vicar, Ioan Buiu, Gheorghe Zagrai, Dumitru Purdea, Alexandru Fărcaș, Florian Geomolean, iar ca diacon Sever Suciu.

Predica zilei a rostit-o P. C. Vicar S. Truția, vorbind despre vindecarea celor 10 leproși și evidențiind faptul că pe cât de urită este înfățișarea trupului unui bolnav de lepră, pe atât de urită este și înfățișarea sufletului omenesc, plin de păcate. Și pe cât de întristătoare este purtarea celor 9 leproși nerecunoscători, pe atât de pilduitoare este fapta unuia dintre cei 10 vindecați, care se întoarce și mulțumește în genunchi Domnului pentru binefacere.

Adâncirea jertfei lui Hristos de pe cruce, ca și recunoștința pentru binefacerile primite, ne

Cum însă bugetul Episcopiei trebuia aprobat de Adunarea Eparhială înainte de a fi trimis Onoratului Minister al Cultelor, a fost convocată pe această dată.

Cu acest prilej s'au desbătut și rapoartele asupra activității bisericești desfășurate dealungul anului 1949 în cuprinsul Eparhiei Clujului, din care s'a constatat munca deosebită săvârșită, pe teren administrativ, economic și mai ales misionar, de către P. S. Nicolae, ajutat de P. C. Vicar Sabin Truția și P. P. C. C. Consilieri Eparhiali.

Prin cercetarea a peste 125 de parohii, în deosebi din cele revenite s'a făcut un deosebit progres în săvârșirea unirii credinței dintre toți fiii neamului nostru.

Prezența aproape unanimă a membrilor Adunării, spiritul de colaborare și atmosfera prietenească, în care s'au desfășurat lucrările, au vădit dragostea și atașamentul deputaților eparhiali față de Biserică, Episcopia noastră și înțeleptul ei conducător P. S. Nicolae.

Deschiderea Adunării Eparhiale

La ora 12^{1/2}, s'a făcut deschiderea ședinței Adunării eparhiale, în sala festivă dela Reședință prin cuvântarea P. S. Nicolae:

Prea Cucernici Părinți,
Domnilor Deputați,

De astă dată ne-am întrunit în legiuina noastră Adunare Eparhială fiind încă în raza de tainică lumină și înălțare sufletească a strămoșescului nostru Crăciun. Abia s'a potolit zvonul îmbucurătoarelor colinde cu care pruncii noștri dragi ne-au adus vestea cea bună a Nașterii Domnului — începătura izbăvirii noastre. Iar în suflete mai stăruie încă tainica pace din noaptea sfântă, în care îngerii cerului cântau „mărirea lui Dumnezeu — și bunăvoința între oameni”.

Cu sufletul înălțat de strălucirea praznicului abia trecut și cu bucuria de a vă vedea din nou, vă întâmpin pe toți cu frățeasca salutare: Hristos în mijlocul nostru!

Prin timpul în care se ține, întrunirea noastră este extraordinară. Căci după datina șaguniă ca și după rânduiala noului Statut de organizare a Bisericii ortodoxe române, urma să ne adunăm abia în preajma Sfințelor Paști din anul 1950, în care am intrat de curând. Cum însă bugetul Episcopiei trebuia aprobat de Adunarea Eparhială înainte de a fi trimis Onoratului Minister al Cultelor, care ni l-a cerut urgent, să vă poștim la această adunare îndată după sărbătorile Nașterii Domnului.

Ci, pe de o parte ca să nu vă luăm încă odată dela îndeletnicirile Dvoastră de-acasă, pe de alta ca să nu mai facem o cheltuielă Eparhiei, noi am alcătuit și supunem actualei Adunări Eparhiale toate rapoartele menite să înfățișeze icoana sumară, dar credincioasă, a vieții bisericești, desfășurate dealungul anului 1949 în cuprinsul de Dumnezeu păzitei Eparhii a Vadului, Feleacului și Clujului.

Astfel, privită în lumina programului său de lucru, adunarea noastră de astăzi poate fi socotită cu tot dreptul ca o Adunare eparhială ordinară.

Prea Cucernici Părinți,
Domnilor Deputați,

Continuăm să viețuim în mijlocul unor transformări sociale, cari echivalează cu o adevărată revoluție pașnică și altele, nouă, le iau locul. Însăși atmosfera vieții și căile ei se înnoiesc în multe privințe.

În mijlocul acestei atmosfere nouă și n'areșul primenirilor de tot felul Biserica a căutat să-și potrivească metodele și mijloacele de propovăduire în așa fel, ca lucrarea ei să aducă roade bune pentru suflete și pentru întreaga obște a zilelor noastre deopotrivă. Precizăm că e vorba numai de primenirea metodelor și mijloacelor de propovăduire, Evanghelia însăși rămânând aceeași. Ea rămâne ceea ce a fost totdeauna: puterea lui Dumnezeu spre mântuirea tuturor celor ce cred.

Această Evangheliă am propovăduit o noi, slujitorii lui Hristos, și anul trecut, îndemnând poporul credincios să viețuiască în pace, în bună rânduială, în iubire și creștinească frăție, răscumpărând vremea înțelepțește, ca să dobândească mulțumire aici pe pământ și — cu osteneală neîntreruptă — să-și deschiză drum neted și către însoritele pajiști ale vieții de dincolo.

„Și pe voi să vă îmbogățească Domnul și să vă facă să prisosiți în dragostea unuia către altul și către toți, precum suntem și noi către voi.”

I Tesaloniceni 3, 12.

Biserica caută astăzi să zidească suflete, să formeze caractere morale, să crească oameni întregi, cari să nu-și desmintă nici să nu facă de rușine chipul după care au fost zidiți de Totul dintru început.

Ea cheamă pe creștini la necentenita înnoire a inimii și a minții lor, după chipul cel neajuns al Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Fiindcă ea știe, că cea mai scumpă comoară și cea mai puternică armă a oricărui creștin este o inimă curată și-o minte luminată. Cea dintâi îi păstrează cinstea între semeni și-i rânduieste bucuria negrăită de a vedea pe Dumnezeu, iar a doua îi ajută să-și croiască drum drept prin viață, fiindu-și folositor sieși, ca și societății în mijlocul căreia trăiește.

Creștinul zidit pe temelii nezdruncinate ale unei inimi curate și ale unei minți luminate este „aluatul cel bun” al obștii. El este îngerul păcii, ostașul bunei învoiri între oameni, pilduitorul dascăl al muncii devotate. El este un dascăl bun al semenilor săi în orice stare sau chemare s'ar găsi. El învață pe alții și prin cuvânt și prin faptă. El învață cu toate ale sale, promovând noblețea și fericirea vieții obștești.

Intrucât ne privește pe noi, constatăm cu mulțumire că Stăpânirea Republicii Populare Române acordă Bisericii ocrotirea legală și sprijinul necesar pentru împlinirea înaltei ei misiuni, pricină pentru care și slujitorii altarelor noastre sfinte înțeleg să împlinescă porunca Evangheliiei, dând Chezarului ce-i al Chezarului și lui Dumnezeu ce-i al lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte ei înțeleg să-și facă datoria și ca îndrumători de suflete pentru cetățenia împărăției lui Dumnezeu și ca cetățeni ai Statului care ocrotește și promovează bunăstarea țării.

Așa stând lucrurile, anul bisericesc 1949 care a ncheiat prima jumătate a veacului al douăzecilea, a trecut normal — cu bucurii și cu necazuri, cum e viața peste tot. El s'a desfășurat mai ales sub două semne: al aprigei lupte pentru pace și al consolidării marelui act al reînțregirii Bisericii ortodoxe române. Incadrarea Bisericii noastre în giganțica luptă pentru pace nu era decât firească. Fiindcă Biserica pentru pacea a toată lumea se roagă. Că numai făcătorii de pace se cheamă fiii lui Dumnezeu. Pentru pacea dreaptă dintre oameni și neamuri se va ruga și de aci înainte, plinind mesajul îngerilor din noaptea sfântă a Crăciunului, spre bucuria tuturor celor ce iubesc pe Hristos, Domnul păcii.

Tot atât de firești au fost silințele preoșimii, ca și ale celor mai

buni credincioși mireni, de a face totul pentru întărirea frăției ortodoxe întru care viețuim de mai bine de-un an aproape toți fiii neamului românesc. Dealungul acestor năzuințe cari n-au fost lipsite de piedeci și greutate, ne-am mângâiat cu vorba cea dulce a Psalmistului: Frumos și bun lucru este ca frații să locuiescă împreună. Fie ca înțelepciunea și frumusețea acestui cuvânt biblic să înmoaie și inima puținilor frați cari mai stau la cumpână, înduplecându-i să se întoarcă acasă, spre a fi într-adevăr cu toții una, cum ne vrea Domnul, cum ne vor strămoșii — și cum ne poruncesc marile interese de totdeauna, ale neamului.

Onorată Adunare Eparhială,

Lăsând rapoartele ce vi se vor prezenta, sarcina unor mai ample informații asupra anului bisericesc 1949, nu pot încheia acest cuvânt sărbătoresc fără a cuprinde măcar în câteva vorbe o altă față a praznicului de azi.

În biserica noastră catedrală am pomenit cu pietate numele celui ce a fost Mihail Eminescu, rugând pe bunul Părinte cerească să-i rânduiească odihnă veșnică după atât de frământată viața ce-a trăit-o pe pământ. Facem și aici cuvenita pomenire a nemuritorului poet, fiindcă simpla evocare a lui Eminescu, la împlinirea unui veac dela nașterea lui, ne va servi o strălucită pildă pentru chipul în care se cade să ne închinăm viața, neamului și înălțării lui.

Fiul căminarului Gheorghe Eminovici din Ipotești ținutului Botoșani a fost poetul neamului din rândurile căruia s'a ridicat.

Spre a-și cunoaște frații a cutreierat din tinerețe toate provinciile locuite de Români. A studiat cu dragoste și râvnă toate corurile suflători ale neamului — mai ales limba lui, în manifestările ei atât de bogate. Numai în felul acesta a putut ajunge Mihail Eminescu să cunoască și să prefăcască adevărata valoare, bogăție și frumusețe a graiului popular, cu ajutorul căruia și-a făcut apoi limba sa pentru geniala creație literară cu care a îmbogățit zestrea sufletească a neamului românesc. Și tot cu ajutorul lui a izbutit să-și tocmească minunata armă a învingătoare sale lupte pentru libertatea și dreptatea celor asupriți.

Oricum l-am privi pe Mihail Eminescu — ca poet, ca gazetar, sau ca luptător — el rămâne cea mai strălucită întrupare a geniului românesc.

Mihail Eminescu a zămislit și câteva din cele mai gingașe rugăciuni, în care puritatea simțirii creștinești și frumusețea expresiei poetice sunt la fel de unice.

Iată două exemple :

Răsai asupra mea lumină lină
C'an visul meu ceresc de-odinioară,
O, Maică Sfântă, pururea fecioară,
În noaptea gândurilor mele vină !

Speranța mea tu n'o lăsa să moară,
De și a fost adânc nolan de vină,
Privirea Ta de lacrimi calde plină
Îndurătoare tu la min' coboară.

*

Noi cari din mila Sfântului
Ținem umbră pământului
Rugăm-ne 'ndurător
Luceafărului mărilor,
Din valul ce ne băntuie
Înalță-ne, ne mântuie,
Privirea-ți adorată
Asupra-ne coboară,
O, Maică Preacurată
Și pururea fecioară
Marie !

Eminescu a avut o viață de zbuțiu eroic. A trăit în condiții dintre cele mai vitrege, fiindcă oamenii vremii lui nu l-au înțeles și nu l-au prețuit după cuviință. Poate de-acți și împrejurările tragice în care s'a săvârșit din viață, în chip prematur.

Viața lui este o viață de jertfă pentru cei mulți.

Așa a fost și viața lui Eminescu.

Fire-ar ea pentru noi o școală a înțelepciunii. Că darul de poezi și de profeți nu-l putem râvni, ei nefiind dat decât celor aleși de Domnul.

Fie amintirea lui Mihail Eminescu binecuvântată și slăvită în mijlocul neamului nostru, acum și pururea.

După acest înălțător popas duhovnicesc, rugând pe bunul Dumnezeu să-și reverse darurile sale bogate asupra lucrărilor noastre, declar deschisă sesiunea din 1950 a Adunării noastre eparhiale.

După cuvântare, P. C. Prot. Pavel Șendrea cons. eparhial, făcând apelul constată prezența a 26 deputați eparhiali, din 30, așa că Adunarea se poate constitui și poate aduce hotăriri valide.

Se constituie biroul, secretar general fiind numit de P. S. Nicolae P. C. Prot. P. Șendrea, iar Adunarea designază ca secretari de ședință pe Dnii: Dr. Lazar Chirilă și Dr. Mihail Fărcaș.

Se anunță ședința de lucru pentru ora 17, după care membri Adunării Eparhiale i-au masa ca invitați ai P. S. Nicolae.

Ședința de după masă

La ora 17 se deschide ședința de lucru, prin prezentarea rapoartelor comisiunilor.

Din plenul Adunării se expediază telegrame omagiale: I. P. S. Patriarh Iustinian, Dlui Primministru Dr. Petru Groza și Dlui Ministru al Cultelor Prof. Stanciu Stoian.

I. Raportul comisiei organizatorice este prezentat de Dl Dr. L. Chirilă, care: 1. relevând realizările îmbucurătoare pentru Biserică, în urma aplicării noului statut al Bisericii ortodoxe, care nu este decât vechiul Statut șagunian, adaptat vremurilor de azi, exprimă în numele Adunării eparhiale, gratitudinea față de On. Guvern, care a dat cuvenita aprobare Statutului.

2. Înălțarea la treapta arhierescă a unui fiu al Eparhiei noastre, în persoana P. S. Teofil al Romanului, este o mângâiere pentru platurile noastre și o pîtră de temelie a întăririi Bisericii ortodoxe reintregite.

3. Răsplătirea de către P. S. Nicolae, a următorilor preoți cu dreptul de a purta brău roșu și anume: Dumitru Ciurea, Dumitru Biji, Alexandru Paul, Ioachim Groza, Vasile Nașcu, Olimpiu T. Bucin, Ioan Lazar, Octavian Nicola, Ioan Bot, Petru Sabău, Vasile Stancu, Dumitru Sângeorghean, Stolan Rusu, Gavril Relea, Ioan Ceuca, Alexandru Rușdea, Alexandru Pop și ridicarea diaconilor Prof. Nicolae Balca, Titus Țifu și Sever Sucu, la treapta de arhidiacon, o consideră ca un

indemn pentru cei invredniciți ca și pentru alții, la muncă tot mai strădălnică pentru binele Bisericii și a poporul credincios.

4. În amintirea preoților: Prot. Alexiu Latș, Prot. Teodor Bîdea, Pr. Teodor Pușcaș, Ioan Costea, Iuliu Chereșteștu, Gheorghe Meșaruș, Aurel Crainic, Valerian Gurz și Teodor Herman, răposați în cursul anului trecut, se păstrează un minut de reculegere.

5. Constată cu deosebită satisfacție deosebitul progres în desăvârșirea unirii credinței dintre cele două strane ale Bisericii românești făcut într'un an de zile, datorită deosebită tactului și dragostei înțelegătoare a P. S. Nicolae în acest proces al reintegrării.

6. Vizitele: Dlui Ministru al Cultelor Stancu Ștofan la inaugurarea Institutului teologic și la deschiderea Cursului de Indrumare preoțească, ca și a I. P. S. Patriarh, au cinstit și îmbucurat Eparhia noastră.

II. Raportul comisiei administrative-bisericești este prezentat de P. C. Prot. Gheorghe Zagrai, scoțând în evidență deosebita strădanie a P. S. Nicolae de a vizita cât mai des și cât mai multe parohii, pentru a propovădui cuvântul Evangheliei și pentru a întări în suflete, față către față, dragostea de frate dintre toți fiii neamului românesc, prin Biserica ortodoxă, una și de nedespățit.

În această muncă de întărire a unirii dintre frați P. S. Nicolae a fost ajutat de P. C. Vicar Sabina Trușia și de P. P. C. C. Inspector și Consilier eparhial, cari au cercetat peste 100 de parohii.

2. O deosebită activitate duhovnicească s'a desfășurat și în Cluj, prin predicțiile ținute de profesorii dela Institutul teologic și de preoții dela Centrul Eparhial în Catedrală și în deosebi prin meditațiile din postul mare dela Catedrală și biserică „Schimbarea la Față.”

3. Remarcă frumoasa dezvoltare și bunele rezultate date de Institutul teologic și mai ales laudabila inițiativă de a edita un Lexicon ortodox, atât de necesar și a cărui realizare e posibilă astăzi prin concentrarea muncii profesorilor dela cele trei Institute teologice din țară și mai ales prin sprijinul P. S. Nicolae și a sf. Sinod, care va face posibilă tipărirea și răspândirea lui în întreaga Biserică ortodoxă.

Aduce mulțumiri P. C. Rector Prot. Stavr. Dr. Liviu Munteanu, pentru vrednicia cu care conduce Institutul teologic și Cursurile de indrumare preoțească.

4. Constată că viața religioasă în parohii și mănăstiri e vie. Poporul cercetează biserica și îngrijește de repararea și chiar zidirea din nou a bisericilor; iar prin conferințele preoțești se desăvârșește cunoașterea și iubirea dintre frați.

III. Raportul comisiei culturale este prezentat de Dl Dr. Mihail Fărcaș, remarcând că în tipografia eparhială s'a editat și tipărit: Organul oficial „Renașterea”, Cartea de rugăciuni „Pâinea Vieții” și Calendarul „Almanahul Ortodox” pe 1950.

2. Catehizația s'a făcut de către preoții în biserici unde s'a putut și cum s'a putut.

IV. Raportul comisiei economico-financiare a fost prezentat de Dl Alexandru Maghiaru, constatând bunurile atribuite Eparhiei gr. cat. și propunând completarea Iconostasului din Catedrală, sportrea activității atelierului de luminări, înzestrarea depozitului eparhial cu cărți de ritual și teologice cât mai multe și achiziționarea unui turism necesar pentru misiune în eparhie și pentru inspecțiile revizorului contabil.

Propune aprobarea Bugetelor Consiliului Eparhial, Institutului teologic și al Centrului de Indrumare Arad, administrat tot de Institut.

Inchiderea ședinței

Terminându-se prezentarea și discutarea rapoartelor P. S. Nicolae constată îmbucurătorul spirit de colaborare, nivelul superior al discutițiilor, atmosfera prietenească, în care am petrecut ziua de astăzi.

Aniversarea centenarului nașterii marelui poet Mihail Eminescu a înălțat și mai mult praznicul nostru. Din sesiune ordinară ea s'a prefăcut în sesiune solemnă.

Vă mulțumesc pentru osteneala de a veni la această Adunare eparhială pentru spiritul de bunăînțelegere și pentru interesul arătat față de problemele Bisericii.

Noi, cei dela Centrul eparhial, ne vom sili să plinim toate dezideratele ce s'au exprimat și o să ne sili să lucrăm în interesul Bisericii, ca la o nouă întrunire să fim cu toți mulțumiți.

Vă urez tuturor: An nou fericit. În numele membrilor Adunării eparhiale Dl Prof. Dr. Coriolan Tătaru se adresează P. S. Nicolae, mulțumindu-i pentru felul înțelept cu care P. S. Sa a condus ședințele Adunării eparhiale.

„Din analiza aprofundată a rapoartelor, — continuă Dsa — putem să constatăm, că la conducerea Eparhiei noastre se vedește munca și înțelepciunea P. S. Voastre.

Dacă nu s'a arătat în rapoarte în deajuns rolul P. S. Voastre în conducerea Eparhiei, este de datoria mea să arăt acest fapt.

Nu numai că gospodăria, săracă noastră Eparhie ați condus-o cu deplin succes, cu mijloace modeste, dar P. S. Voastră ați știut apropiată de Biserica ortodoxă pe creștinii gr. catolici, i-ați știut aduna în jurul ei cu dragoste caldă, așa încât acești creștini nu se mai simt străini în Biserica ortodoxă.

Ați făcut și mai mult. Azi, când trăim o revoluție socială, ați știut încadra Biserica ortodoxă în noile împrejurări, asigurându-i o viață liniștită și un progres.

Pentru căldura îmbrățișării noi, credincioși fostei biserici gr. cat., vă exprimăm dragostea noastră caldă și vă asigurăm de devotamentul nostru.

Suntem alături de P. S. Voastră și o să vă răsplătim dragostea ce ne-ați arătat cu aceeași dragoste.

Vă dorim sănătate și putere ca să conduceți Eparhia noastră cu aceeași înțelepciune și osârdie ca și până acum.”

* * *

Lucrările Adunării eparhiale fiind terminate, ședința se ridică la ora 20.

Pr. OLIMPIU T. BUCIN

26 ani dela moartea lui Lenin

La 21 Ianuarie crt. s'au împlinit 26 ani dela moartea marelui conducător al popoarelor sovietice, Vladimir Illici Lenin. Invățătura și pilda sa, a întemeietorului Partidului Comunist (bolșevic) și al Statului

Sovietic, organizatorului și animatorului Marii Revoluții Socialiste din Octomyrie, constituie un tezaur de neprețuit în lupta oamenilor muncii din întreaga lume.

∞

Dreptul la muncă

Munca este factorul fundamental al vieții noastre sociale, economice și spirituale. Art. 12 din Constituție găsuiește textual: „Ea (munca) este o datorie a fiecărui cetățean”.

Dar fiindcă nu există drepturi fără datorii și datorii fără drepturi, aceste două noțiuni având conexiune între ele, munca fiind o datorie a fiecărui cetățean, aduce cu sine dreptul la o anumită muncă pentru fiecare dintre cetățenii Republicii noastre.

Munca este factorul prin care poate înalța cineva pe teren social, economic și spiritual, respective poate să-și pună forța și capacitatea sa în slujba intereselor colectivității. Și acest lucru este mai cu folos, dacă se face această muncă în mod planificat, fiecare avându-și rostul său în societate și sectorul său de activitate, spre binele comun.

În felul acesta trebuie să privim și noi, preoți, dreptul nostru la muncă, care ne este asigurat, atât în legea fundamentală a țării, cât și în legea divină.

Constituția noastră garantează libertatea religioasă, cu condiția ca cultele religioase, prin practica lor, să nu fie contrarii legii fundamentale în Stat, securității publice sau bunelor moravuri.

Cel dintâi drept la muncă al preoților este acela de a învăța poporul legea Domnului. Acest drept este codificat în: Lev. 10, 11; Deuter. 33, 10; Ezechiel 44, 23: „Să învețe pe norodul meu osebirea între ceace este sfânt și lumesc și între ceace este curat și spurcat”; Mat. 28, 19-20: „Mergând, învățați toate neamurile, ... învățându-le să păzească toate câte am poruncit vouă”; Luca 9, 2: „Și i-a trimis pe ei să propovăduiască împărăția lui Dumnezeu”; etc. Ba, mai mult! Apostolul Neamurilor dă poruncă lui Timotei să înalțe la un grad mai mare de cinste pe acei dintre preoți, cari „se ostensesc în cuvânt și în învățătură” (I Tim. 5, 17).

Al doilea drept la muncă al preoților este de a fi mijlocitori între Dumnezeu și oameni, de a săvârși sfintele slujbe și de a administra sfintele Taine, de a aduce jertfele și darurile la altar, precum și de a binecuvânta poporul. Între nenumăratele locuri din Sfânta Scriptură, unde se poruncește aceasta, vom cita doar câteva: Deuter. 10, 8; Numeri 18, 7: „Iar fiii tăi și tu aveți grijă de preoția voastră, de toate lucrurile jertfelnicului și de cele ce sunt dincolo de catapetează: slujba aceasta să o faceți! Și ca dar deosebit vă dau preoția. Orice străin ar îndrăzni să se apropie, să fie omorât”; I Cor. 4, 1: „Așa să ne socotească pe noi omul, ca pe niște slugi ale lui Hristos și ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu”; Ioan 20, 22-23: „Și aceasta zicând, a suflat și le-a zis lor: Luați Duh Sfânt, cărora veți ferta păcatele, se vor ferta lor: și cărora le veți ținea, vor fi ținute”; Iacob 5, 14: „De este cineva bolnav între voi, să

cheme pe preoții bisericii și aceștia să se roage pentru dânsul, ungându-l cu unt de lemn, întru numele Domnului, etc.

Din toate aceste locuri ale Sfintei Scripturi, se vede limpede, că săvârșirea Sfintelor Taine este un drept și o îndatorire exclusivă a preoților.

În Legea Nouă, numai apostolilor le-a dat Iisus Hristos puterea de a învăța, zicându-le: „Mergând, învățați toate neamurile” (Mat. 28, 19), pentru că numai apostolii, — „cel unsprezece” (Mat. 28, 16), — erau de față, când a zis Mântuitorului cuvintele acestea.

Nu mai apostolilor le-a dat Iisus puterea de a administra Sfintele Taine, pentru că numai lor le-a dat puterea de a ferta păcatele (Ioan 20, 19-23) și de a face Sfânta Euharistie (Luca 22, 14-19). „Pentru că tot arhiereul, carele se la din oameni, pentru oameni se pune spre cele ce sunt către Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate”. (Evrei 5, 1). „Și înmenea nu-și la lui-și cinstea, ci cel ce este chemat de Dumnezeu, ca și Aron” (Evrei 5, 4). E destul de clar, și din acest loc al Sfintei Scripturi, că preoția e o chemare și o slujbă specială, pe care n'o pot avea decât aceia, cărora le-o dă Dumnezeu.

A treilea drept la muncă al preoților este acela de a conduce turma lui Hristos, — bazat pe cuvintele Mântuitorului: „Ori câte veți lega pe pământ, vor fi legate în cer; și ori câte veți deslega pe pământ, vor fi deslegate în cer” (Mat. 18, 18). „Cel ce vă ascultă pe voi, pe mine mă ascultă; și cel ce se lapadă de mine, se lapadă de cel ce m'a trimis pe mine.” (Luca 10, 16).

În virtutea acestui drept preoțesc la munca de conducători ai turmei lui Hristos, care este în același timp și o îndatorire, sf. Apostol Pavel se adresează preoților din Efes, în modul următor: „Luați dară aminte de voi și de toată turma, peste care Duhul Sfânt v'a pus pe episcopi, ca să pășteți Biserica lui Dumnezeu, pe care a câștigat-o cu sângele său. Și dintre voi înșivă se vor scula bărbați, cari vor grăi îndărătnic, ca să tragă pe uecnici după sine. Pentru aceea, priveghiați!” (Fapte 2, 28-31).

E acesta un sfat, și pentru noi, ca și pentru preoșimea din toate timpurile: să priveghem asupra turmei încredințată nouă, care este un drept al nostru la munca de lămurire a maselor în legea Domnului și la săvârșirea sfintelor slujbe, spre a-l arăta poporului adevărata cale, care duce la mântuire și spre a-l mijloci această mântuire prin administrarea Sfintelor Taine și a aducerii de jertfe nesângeroase pe altarele Domnului.

Pr. VALERIU Gr. SIMA

FAPTE DIN EPARHIE

Conferința preoțească dela Hodîș

Întâlnirile preoțești totdeauna au fost binevenite pentru a strânge legăturile între frați și a întări credința în sufletele credincioșilor.

Așa s'a întâmplat și în frunțașă parohie Hodîș, din jud. Cluj, unde s'a ținut în ziua de Duminică, 20 Noembrie a. c., conferința de toamnă a preoșimii din protopopiatul tractual. Au participat la această conferință P. C. Sabin Truța, vicar episcopal și P. C. Pavel Șendrea, consilier episcopal, ca delegați ai P. S. Sale Episcopului Nicolae.

După sf. Liturghie, oficiată de un sobor de preoți, în frumoasa biserică din piatră de granit a parohiei Hodîș, P. C. Prot. Petru Pop, deschide lucrările conferinței preoțești și salută prezența delegaților P. S. Sale la această conferință.

În continuare, P. C. Prot. Petru Pop, face o dare de seamă asupra activității preoșimii din protopopiatul Huedin în anul 1949, accentuând în special lucrările de inventariere a bunurilor bisericesti și catehizarea tineretului și stăruind asupra însemnătății cursurilor de îndrumare preoțească și a problemei cercurilor religioase.

În încheiere, P. C. Prot. Petru Pop, face o referință despre împlinirea unui an de la sărbătoarea reînțregirii Bisericii ortodoxe din Ardeal.

La discutarea raportului de activitate prezentat din partea Prot. Petru Pop, iau cuvântul P. C. Preoți Valeriu Gr. Sima, Gavril Moldovan, Leontin Florian și P. C. Păr. Consilier Pavel Șendrea.

Păr. Aurel Nicoară din Călățele face apoi recenziile lucrărilor prezentate de preoșimea tractuală asupra temei: „Cum am catehizat în anul 1948/49” și declară de cea mai bună lucrare, în acest sens, pe aceea a Păr. Vasile Romitan din Negreni, care își citește lucrarea

intocmită, susținând între altele, că: „Îndatorirea catehizării e un postulat primordial în pastorația fiecărui preot ortodox român”. Face o dare de seamă despre felul cum se catehiza în trecut și arată ce perspective ni se deschid în viitor. Biserica este locul cel mai potrivit unde să se facă catehizarea.

Mai iau parte la discuții: Păr. Leontin Florian-Almașu, P. C. Sabin Truța, P. C. Petru Pop, P. C. Pavel Șendrea și Păr. I. Roșca-Călata.

Urmează recenziile lucrărilor: „Constatări la un an dela reînțregirea bisericii strămoșești”, susținută cu cel mai mare succes din partea Păr. Traian Man din Brășor. În partea întâia a recenziei vorbește despre istoricul unitii religioase dela 1700, — unire fără iubire, făcută de mâini omenești — și urmările acesteia: muncenicia Bisericii românești, cari au cerut ca toată legea să stea pe loc, amândouă stranele aducând o singură jertfă liturgică lui Dumnezeu, apoi trece la actul reînțregirii religioase din 1948 și urmările ei, cari nu pot fi decât fericite pentru noi Români, dispărând ura confesională dintre frați.

P. C. Pavel Șendrea, se arată vădit impresionat de lucrarea Păr. Traian Man, declarându-o de reușită.

Luând cuvântul P. C. Sabin Truța, arată că pe lângă toate trăftele la acest sinod și destinderea sufletească ce a simțit-o în mijlocul preoșimii din tractul Huedin, după care Păr. Prot. Petru Pop închide conferința, dorind tuturor spor la muncă.

Pr. V. Gr. S.

Conferința preoților din protopopiatul plasei Centrale-Bistrița

Adevărată zi de sărbătoare a fost în frunțașă parohie Șteu-Măgheruș, ziua de 28 Noembrie 1949, când s'a ținut conferința preoțească a protopopiatului Bistrița din plasa Centrală, deși a fost zi lucrătoare.

Nimbul sărbătorii a fost ridicat prin prezența P. C. Vicar Sabin Truța, reprezentantului P. S. Episcop Nicolae din Cluj.

La coborirea din mașină, în fața bisericii, unde era ridicată o frumoasă poartă, P. C. Vicar a fost întâmpinat de către P. C. prot. Gh. Zagrai, care în cuvinte bine simțite, a exprimat bucuria preoșimii și poporului pentru venirea în mijlocul lor a vrednicului reprezentant al P. S. Sale.

Răspunde P. C. Vicar, exprimându-și bucuria pentru atât de călduroasa primire.

Soborul de preoți urmat de P. C. Vicar și de poporul dreptcredincios, în mijlocul cărui se aflau reprezentanții autorităților de plasă și comunale, a intrat în biserică. Urmează apoi Sf. Liturghia în sobor.

La priceasnă a predicat C. Păr. Ilie Donisă (Târplu) despre „Sf. Cuminăcătura”. Apoi a vorbit P. C. Vicar, îndemnând poporul să țină

poruncile. Cuvintele P. C. Sale au făcut să curgă lacrimi din ochii celor prezenți. I-a mulțumit apoi Păr. Protopop, pentru că n'a precupețit nici timp nici oboseală pentru a descinde în această comună.

A urmat apoi împărțirea de către P. C. Vicar a celor 367 de credincioși, mărturisii în timpul celor trei zile de misiuni, ținute în zilele de 25, 26 și 27 Noem. 1949. de către Păr. Pârtoș din Unirea, vorbind credincioșilor despre „Adevărata Biserică a lui Hristos”; „Taina Sf. Mărturisiri”; „Despre Păcat”; „Despre Fecioria Mariei” și „Însemnătatea misiunilor”.

După Sf. Liturghie a urmat meditația Păr. Z. Feter: „Despre preoție și rolul preotului în Biserică” și lecția catehetică ținută copiilor de școală de Păr. local Al. Lazar.

Conferința propriu zisă s'a ținut în cancelaria parohială, unde Păr. Protopop deschide ședința și salută prezența la conferință a P. C. Vicar Sabin Truța, spunând printre altele: „Năzuințele miișoanelor de credincioși s'au împlinit. Pentru veșnicie, s'au zădărnicit încercările celor ce plănuiesc continuu subjugarea și sfărâmarea unității noastre sufletești și religioase”.

Se citește apelul, la care răspund toți și după discuții armonioase asupra predicii, meditației și a lecției de cateheză, care au fost notate de conferință ca foarte reușite, se dă citire temelor fixate de către Ven. Cons. Eparhial: „Constatări și concluzii ce le putem face pe urma împlinirii unui an dela reintregirea Bisericii strămoșești”, citită de Păr. Părtoc; și „Cum am făcut eu catehizarea în anul școlar 1948/49”, citită de Păr. Ilie Donsă. După discuții, la care au luat parte P. C. Vicar, Păr. Protopop Zagrai, Păr. V. Poruțu și mai mulți preoți s'a stabilit, că preotul este acela cu care și prin care se va ajunge la des-

vârșirea reintregirii și unirea fraților, prin eliminarea din sufletul lor a tot ce s-ar putea despărți vreodată.

Cât privește chestiunea catehizării, s'a stabilit, ca preoțimea, având în vedere libertatea cultului, acordată de Constituție, să-și facă datoria față de odraslele care sunt viitorul țării și ceice n'au început catehizarea nici până în prezent, să nu mai întârzie.

După comunicările de ordin administrativ Păr. Protopop ridică ședința, mulțumind preoțimei pentru felul cum s'a desfășurat programul și armonia în care au decurs toate discuțiile.

Correspondent.

Conferința de toamnă a preoților din protopopiatul Beclean

La praznicul Intrării în biserică a Maicii Domnului parohia Mălin, protopopiatul de plasă Beclean, jud. Someș s'a ținut conferința de toamnă a preoților din acest protopopiat, de sub conducerea Păr. Protopop Toma Bulea și în prezența Păr. Prot. Dr. Ioan Moldovan consilier eparhial, delegatul sf. Episcopii.

Programul a început cu Utrenia, în cursul căreia s'au făcut mărturisirile preoților. Credincioșii rămași nemărturisii din zilele trecute, asemenea s'au mărturisit.

Au servit preoții: Prot. cons. Dr. Ioan Moldovan, Prot. Toma Bulea, Petru Scribon, Vasile Câmpian, Teodor Oprea, Ioan Popa, Ilie Pop, Victor Meruțu, Aurel Sestras, Adrian Peter, Nistor Măreșan, Gheorghe Isai, Ioan Maxim, Constantin Oltean, Valer Fodor precum și protopopul nou distins Constantin Pușcaș.

La sfârșitul sf. Liturghii a bineventat protopopul tractual pe delegatul P. S. Episcop, care apoi a vorbit despre Intrarea în biserică a Maicii Domnului și a aplicat intrarea în biserică singură românească și creștinească a noastră a tuturor, biserică conștie de menirea poporului credincios în zilele de prefăcere socială pe cari le trăim. Mulțumește Păr. misionar V. Câmpian pentru zelul cu care a condus frumosele deprinderi duhovnicești și mai ales pentru frumoasa și înălțătoarea predică de după sf. evanghelle a zilei de azi cu care a ținut să încheie opera sa misionară, asemenea protopopului tractual care cu atâta dragoste chivernisește tractul. S'au cuminecat apoi toți credincioșii mărturisii și toată preoțimea.

Imediat după sf. Liturghie a început conferința prin deschiderea ei de către protopopul tractual care a salutat pe trimis și pe cel ce l'a trimis și preoțimea care, deși în această parohie de margină de sub poalele cetății voivodale a Ungurașului și deși timpul nepotrivit și drumul cel mai rău din plasă și unii chiar dela 30-40 km. au ținut totuși aproape în unanimitate să se prezinte, cunoscându-se importanța întrunirilor și a rugii comune.

S'au citit temele fixate de Ven. Consiliu eparhial, urmând apoi dis-

cuții. La discuții au luat parte în special Păr. Consilier Dr. I. Moldovan, Prot. T. Bulea, Prot. V. Scribon, Pr. Fodor etc. În rezumat preoțimea conștie trebuie să țină cu poporul, vorba înțeleaptă „ține cu poporul ca să nu rățacești” mai ales că poporul rămas fără păstor a rățacit și din rățacire nu se mai întoarce. Acest fapt concret și adevărat ne dă tăria și curajul a continua cu osârdie începutul de înfrățire de sub conducerea blândului Arhiepiscop Nicolae. În spiritul iubirii de aproapele vom continua a purta jugul lui Hristos. Acei cari ne-au înțeles împăcarea neamului în o singură turmă, dragostea noastră nu vor putea să răspundă decât cu dragoste, dacă sunt exponenții religiei dragostei. Ar fi fost urit să răspundem ca nălmitul „care lasă oile și fuge” (Ioan). Aceste au fost în rezumat, cele aflate de bune concluzii în legătură cu prima temă: Constatări și concluzii în urma unui an dela reintregirea Bisericii românești.

La a doua temă s'a constatat că în multe locuri nu s'a făcut catehizarea, dar se va face în biserică pe viitor Sâmbăta după masă și în Dumineci și sărbători pentru adulți. În acest sens se cere tipărirea unui catehism simplu pentru începători.

Făcându-se diferite comunicări oficiale din partea conducătorului tractual, P. C. consilier în numele P. S. Sale mulțumește preoțimei din tractul Beclean care a înfruntat timpul și drumul rău pentru această frumoasă și înălțătoare întrunire și după masa comună a preoților și cântăreților, servită de Pr. Ioan Maxim și cu jertfa credincioșilor săi din Mălin, care merită toată atenția pentru draga lor alipire către Domnul, preoțimea s'a dus satisfăcută acasă, iar delegatul așteptând pe marele Păstor împreună se reîntorc către Cluj.

ASISTENT

Știri din Biserica rusă

La 11 Iulie 1949, Arhiepiscopul orașului Cazan, Hermogen, la propunerea Consiliului Academiei Spirituale din Moscova, i s'a conferit de I. P. S., pentru lucrările sale științifice și polemice, gradul de doctor în teologie honoris causa.

- La 11 Iulie 1949 profesorul Academiei Spirituale din Leningrad N. D. Uspenski, care și-a susținut disertația cu tema „Privigherea pe întreaga noapte” (cercetare istorică

arheologică), a fost confirmat de I. P. S. în gradul de magistru în Teologie.

Conform rezoluției I. P. S. din 15 August 1949:

1. Arhiepiscopul de Kazan Hermogen, la cererea sa, a fost desemnat de funcțiunea de rector al Academiei Spirituale din Moscova și al Seminarului Spiritual din Moscova.

2. Conducătorul bisericii Nicolai Kușneckaja din orașul Moscova prototereul Alexandru Smirnov a fost numit rector al Seminarului Spiritual din Moscova și, în chip temporar, rector al Academiei Spirituale din Moscova, fiind eliberat de sarcina de secretar responsabil de redacție al „Revistei Patriarhalei din Moscova” și părăsind conducerea bisericii Nicolai Kușneckaja din orașul Moscova.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 8113/1949.

Circulară

Către P. P. C. C. Părinți Protopopi și C. C. Părinți din cuprinsul Eparhiei Vadului, Feleacului și Clujului.

Pentru știre și conformare, Vă comunicăm mai jos adresa Onor. Minister al Cultelor Nr. 35378/1949.

„COPIE. Ca urmare la adresa Ministerului Finanțelor Nr. 6520/1949, vă facem cunoscut următoarele:

Băncii Republicii Populare Române, Bancă de Stat, îi revine - potrivit legii sale organice, precum și dispozițiilor cuprinse în alte legi sau decizii - sarcina de a controla și întreprinderile de Stat, organizațiile economice și cooperativele, în viața lor economică, sprijinindu-le spre a ajunge la așezări cu gospodărie chibzuită.

În îndeplinirea acestor sarcini, unitățile economice tutelate de Dvs. urmează a pune la dispoziția organelor de control ale Băncii de Stat:

- evidențele operative (planurile de producție, aprovizionare, desfacere, etc.),
- evidențele contabile (registre, balanțe, bilanțuri, etc.),
- evidențele statistice.

În acest chip, organele de control ale Băncii de Stat cunoscând modul cum se desfășoară activitatea unităților economice, vor fi în măsură pe de o parte a le sprijini activ în munca lor, iar pe de altă parte, de a sesiza lipsurile, devierile sau chiar abuzurile ce ar exista, - pentru luare de măsuri de îndreptare sau de sancționare după caz.

Cluj, la 31 Decembrie 1949.

Episcop Șeful Serviciului
NICOLAE Prot. P. Șendrea

Nr. 35/1950.

CIRCULARĂ

Cucerica Preoțime din Eparhie în baza art. 48 din Statut va executa următoarele lucrări:

1. Va face conscripția tuturor credincioșilor pe familii din parohia materă și filie.

2. Unde este cazul, va înscrie mențiunea de trecere la religia ortodoxă română în matricole boțezărilor și cununaților la toți credincioșii din parohie indicându-se și numărul tabloului de trecere.

3. Nu se va elibera nimănui nici un extras din matricole și officiu decât purtând această mențiune de trecere.

4. În extrase sau acte nu se va mai folosi termenul de „revenit”, ci „ortodox român”.

P. C. Protopopi vor controla dacă cele de mai sus s'au executat până la 28 Febr. 1950, urmând a ne raporta aceste.

Cluj, din șed. dela 21 Dec. 1949.
Din încredințarea P. Sf. Episcop

S. Truția Prof. P. Șendrea
vicar Șeful serviciului

Nr. 49/1950.

Circulară

Acum, că s'au făcut arondările nouă și transferările legate de aceste arondări, ca și numirile pentru reintregirea parohiilor vacante - atragem atenția preoților transferați sau numiți din nou, că nu vor putea candida la alte parohii vacante decât după ce au păstorit cel puțin trei ani în parohiile în cari s'au așezat de curând (conform Regulamentului Cluj, la 5 Ianuarie 1950.

Episcop Șeful Serviciului
NICOLAE Prot. P. Șendrea

Nr. 100/1950.

Circulară

Atragem atențiunea Cucernicilor preoți că Bugetele parohiilor pe 1950 le vor înainta spre aprobare în trei exemplare.

Din încredințarea P. S. Episcop
S. Truția Prot. Pavel Șendrea
vicar Șeful Serviciului

Nr. 379/1950.

CIRCULARĂ

Atragem atențiunea P. P. C. C. protopopi și preoți asupra obligațiilor lor de a executa întocmai dispozițiile Deciziei Patriarhale Nr. 107/1949, privitoare la conferințele protopopale, decizie publicată în revista „Biserica Ortodoxă Română” Nr. 11-12 din 1949.

Intrucât în această decizie, prima conferință e fixată pe 19 Ianuarie 1950, termen care a trecut, ea se va ține la data de Joi 9 Februarie 1950. Celelalte conferințe, se vor ține la datele și cu programul prescris în amănunțita Decizie.

Cluj, la 20 Ianuarie 1950.

Consiliul Eparhial

Rectificare

P. P. C. C. preoți sunt rugați a completa Circulara Nr. 107/1950, din numărul 3 cu următoarea frază omisă la cules: la Centrul Eparhial, înaintate fiind pe cale terarhică; și ca urmare la dispozițiunile date cu ocazia conferinței ținută la Centrul Eparhial...

În Circulara Nr. 108 chiria se varsă cu data de 1 I. în loc de 1 IV.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj